

ת"פ (קריות) 17720-04-24 - מדינת ישראל נ' מיכאל לוין

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 17720-04-24 מדינת ישראל נ'

לוין(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מיכאל לוין

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413ג סיפא לחוק העונשין- תשל"ז- 1977 (להלן - חוק העונשין); נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל- 1970; נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה; נהיגה ברכב על ידי בלתי מורשה לסוג רכב זה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (הערה: בכתב האישום נרשם חיקוק שגוי).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 31.3.24 השאיר המתלונן את משאיתו מונעת, הוריד את כבש המשאית ושינע סחורה לתוך מחסן. או אז, פתח הנאשם את דלת הנהג, אשר הייתה סגורה אך לא נעולה, נכנס למשאית והחל לנהוג בה בעוד הכבש מונח על הכביש. זאת עשה הנאשם כאשר הוא אוחז בידו פחית בירה ונוהג תחת השפעת אלכוהול וכאשר אין בידו רישיון נהיגה כנדרש לנהיגה בסוג כלי רכב זה. כמו כן, במהלך נהיגתו לא עצר הנאשם במעבר חציה ולא נתן זכות קדימה ובכך נהג בקלות ראש.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. בטיעוניה הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת המעשים, מדיניות הענישה הנוהגת ונטען למתחם ענישה הנע בין 14-24 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי, נטען כי לאור העבר הפלילי המכביד ובהיעדר אינדיקציה לשיקום יש להטיל מאסר בפועל למשך שישה עשר חודשים וענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וטען כי במקרים דומים נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצו

בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. כן הפנה לתיקון שנערך בכתב האישום וטען כי מדובר בעבירות ברף חומרה נמוך וכי המשאית הושבה לבעליה לאחר נסיעה קצרה. הסנגור פרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, הדגיש את הודאתו ואת תקופת המעצר עד כה ועתר למקם את עונשו ברף הבינוני של מתחם הענישה לו עתר.

5. הנאשם בדברו האחרון ציין כי הוא "נהג טוב" ולא התכוון לגרום נזק. כן התנצל על מעשיו וציין כי עשה טעות ונסע חזרה על מנת להשיב את המשאית לבעליה.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. הערכים המוגנים שבסיס העבירות ברורים ומדובר בפגיעה בקניינו של המתלונן ובתחושת בטחונו. לכך יש להוסיף כי נהיגה בקלות ראש, לא כל שכן בנסיבות של היעדר רישיון נהיגה מתאים ונהיגה תחת השפעת אלכוהול, יוצרים סיכון ממשי למשתמשי הדרך ומלמדים על זלזול מופגן בחוק. כן ראוי להדגיש שלאור התנהגות הנאשם, נהיגתו לא הייתה מבוטחת ומשכך היא מבטאת לא רק זלזול בחוק ויצירת סיכון לגוף, אלא היא גם פוגעת בקופה הציבורית, שכן במקרה של נזק גוף תישא קרנית בפיצוי הנפגע (עם אפשרות חזרה לנהג; רע"פ 5635/19 **יעקובוב נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 (4.9.2019); רע"פ 2666/12 **אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל**, פס' ז (23.4.2012)).

7. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי הגם שדומה שאין מדובר בעבירה מתוכננת מראש, אין בכך להקל בחומריתה. יש לזכור כי הנאשם נהג במשאית תחת השפעת אלכוהול, כאשר הוא אינו מחזיק רישיון תואם. בעת הנהיגה כבש המשאית היה פתוח והוא אחז בידו פחית בירה ונהג בצורה שיש בה לסכן את ציבור משתמשי הדרך. כל אלו נסיבות ממשיות לחומרה. עם זאת, כתב האישום אינו מפרט את משך הזמן שנהג הנאשם במשאית והגנה טענה כי מדובר היה בנסיעה קצרה מאוד. המאשימה לא התנגדה לטיעון זה ולכן, על אף שהדבר כאמור לא קיבל ביטוי בכתב האישום המתוקן, אניח עבור הנאשם את ההנחה המקלה עבורו. כמו כן אביא לזכותו כי הגם שלא החזיק ברישיון למשאית, החזיק ברישיון B ומכאן שאין מדובר במי שאינו כשיר כלל לנהיגה.

8. מדיניות הענישה בעבירות דומות היא ככלל מחמירה. הדברים יפים במיוחד מקום בו מדובר במי שזו אינו הסתבכותו הראשונה עם החוק, לרבות בעבירות תעבורה. לצורך המחשה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 3058/18 **אביב רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.2018), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות רכוש ובעבירת שימוש ברכב ללא רשות בכך שנטל את רכבה של אמו, נהג בו ללא רשותה ונטש אותו במקום אחר. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה בעבירת השבל"ר נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין 8 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 64301-05-21 **אצחאק אלקרינאוי נ' מדינת ישראל** (13.9.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת שבל"ר ונידון לשבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם נכנס במקרה זה

לרכב שחנה ונסע בו למקום אחר, שם נטש אותו. ערכאת הערעור קבעה כי "עונש של מספר חודשי מאסר בפועל על עבירת שבל"ר, איננו חריג לחומרה"; עפ"ת (חיפה) 47635-08-17 **יוסף אגבריה נ' מדינת ישראל** (31.8.2017), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ונהיגה בקלות ראש ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 31722-08-19 **מדינת ישראל נ' טרביה** (5.4.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות שבל"ר, נהיגה בפסילה ונהיגה ללא ביטוח ונידון למאסר מותנה, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. הנאשם במקרה זה נכנס לרכב שנותר חונה ומפתחותיו במתנע, ונהג בו מישוב אחד לאחר שם נטש אותו; ת"פ 43236-05-22 **מדינת ישראל נ' ביליטי** (3.10.22), בו הורשע נאשם בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחזת, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ואיומים על שוטר. במקרה זה נהג הנאשם ברכבו של אביו ללא רשות וביצע עבירות נוספות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6-16 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר וכן הופעל מאסר על תנאי; ת"פ 35764-04-20 **מדינת ישראל נ' יעקוב דיאב** (11.2.2024), בו הוטלו על נאשם ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין עבירת שימוש ברכב ללא רשות. הנאשם במקרה זה עשה שימוש בקטנוע שמפתחותיו היו בתוך מתג ההנעה.

9. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם העונש ההולם את העבירות שעבר הנאשם, בנסיבות ביצוען, נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

קביעת עונשו של הנאשם

10. שני הצדדים ביקשו להטיל עונש בגדרי מתחם הענישה שהציעו ואכן כך יש לנהוג. לא התבקש תסקיר ולא הוכחו סיכויי שיקום, בוודאי שלא כאלו המצדיקים חריגה לקולה.

11. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (כבן 47), את הודאתו בהזדמנות הראשונה, בה ראיתי לא רק חיסכון בזמן שיפוטי, אלא אף חרטה וקבלת אחריות. כן הבאתי בחשבון את נסיבותיו האישיות כפי שפירט הסנגור ואת הפגיעה שתיגרם לו ולבני משפחתו בעטיו של עונש מאסר ממושך. מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד, לרבות התעבורתי, ואת העובדה שהוא ריצה בעבר עונשי מאסר בכליאה. המסקנה העולה משילוב נתונים אלו היא שיש להטיל עונש מאסר ממשי אשר יביא לידי ביטוי את עקרון ההלימה והצורך בהרתעה (ע"פ 652/23 **עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); ע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker** (18.5.2023)), פסקה 9)). כן ראוי להטיל עונשים נלווים ובהם פסילה ממושכת.

12. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 31.3.24.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים אחת או יותר מהעבירות הבאות: עבירה לפי סעיף 413ג לחוק העונשין; נהיגה בשכרות; נהיגה תחת

השפעת משקאות משכרים; נהיגה בזמן פסילה.

ג. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 12 חודשים.

ד. קנס בסך 2,500 ₪. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.25 ובכל 1 לחודש שאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועדו - תעמוד היתרה לפירעון מידי.

ה. בהיעדר טיעון לגבי נזק שנגרם אני נמנע מהטלת פיצוי. מובהר למתלונן כי פתוחה בפניו האפשרות להגיש תביעה אזרחית בגין מלוא נזקיו.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ו אב תשפ"ד, 19 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.